

Volg je hart

KAREN
ROMAN
KINGSBURY

ANGELS WALKING • 3

Volg je hart

Opgedragen aan

Donald, mijn prins op het witte paard

Kelsey, mijn geliefde dochter

Tyler, mijn prachtige zoon

Sean, mijn zoon in huis

Josh, mijn jongen met zijn 'ruwe bolster, blanke pit'

EJ, mijn uitverkorene

Austin, mijn gevoelige zoon

God Almachtig, onze Schepper

Karen Kingsbury

Volg je hart

Roman

Vertaald door Lia van Aken

KOK

Volg je hart is het derde en laatste deel in de serie *Angels Walking*.
Eerder verschenen *Altijd bij je* en *In mijn dromen*.

Uitgeverij Kok – Utrecht, 2017
Postbus 13288, 3507 LG Utrecht
www.kok.nl
www.puurvandaag.nl

Oorspronkelijk verschenen onder de titel *Brush of Wings* bij Howard Books, een onderdeel van Simon & Schuster Inc., New York, USA.
© Karen Kingsbury, 2016

Vertaling Lia van Aken
Omslagontwerp Dik Hendriks
Vormgeving binnenwerk ZetSpiegel, Best
ISBN 978 90 435 2833 7
ISBN e-book 978 90 435 2834 4
NUR 302

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

Proloog

Vergadering van de engelen – de hemel

Orlons besluit stond vast. Er kwam geen nieuw team van engelen voor dit beslissende stadium van de missie. De aarde had in het afgelopen jaar veel hartzeer geleden. De engelen in zijn team waren gespecialiseerd in wanhopige zaken van het hart. Ze waren nu harder nodig dan ooit.

Op allerlei plekken rondom de aardbol.

Orlon nam zijn plaats voor in de ruimte in en voelde een diepe zekerheid over zich komen. Hij was de leider van deze groep engelen en had de juiste beslissing genomen. Hij was er zeker van. Ember en Beck. Jag en Aspyn. In de komende tijd zouden de vier te kampen krijgen met heftige worstelingen en uitdagingen, erger dan ze eerder hadden meegemaakt. Maar ze waren de juiste engelen voor de verschrikkelijke tijden die kwamen.

Daar was Orlon zeker van.

Hij zuchtte diep. *Sterk blijven*, hield hij zichzelf voor. *Deze vier moeten geloven dat de missie uitvoerbaar is. Zelfs nu.* Hij voelde hoe een hemelse vrede hem vulde. De ruimte was leeg, de engelen waren stil, over een paar minuten begon de vergadering. Orlon keerde zich naar het raam, naar het heldere licht

dat door het matte glas naar binnen stroomde en de ruimte verlichtte.

Hij deed zijn ogen dicht. *Help ons, Vader. U kent mijn zorgen.* Dezelfde engelenteams inzetten, leverde vaak moeilijkheden op. Een grotere kans op ontdekking. Als mensen een engel herkennen, betekende dat een verstoring van gebeurtenissen die moesten plaatsvinden. Gebeurtenissen die uitgespeeld moesten worden. Orlon zuchtte. *Maar U weet dat alles, God. Geef ons wijsheid. Ga voor ons uit. In Jezus' Naam. Amen.*

De eerste engelen druppelden binnen. Ze arriveerden in groepjes van twee en drie. Enkelen spraken fluisterend, maar velen zwegen somber. Ze wisten niet precies welke uitdagingen hun wachtten, maar dit wisten ze wel: er stond steeds meer op het spel.

Ember en Beck, Jag en Aspyn gingen vooraan zitten. Zij waren onder de eersten die aankwamen en natuurlijk waren zij al diep betrokken bij de missie. Toen de rest van de engelen zat, wachtte Orlon enkele ogenblikken in stilte. *Dank U, God, voor dit team. Wat zou de aarde zonder hen zijn?*

Orlon richtte zich op. 'Jullie weten waarom jullie hier zijn. Michaël heeft me gewaarschuwd dat de Vader klaar is voor het beslissende stadium van deze grote missie – het stadium betreffende Tyler Ames en Sami Dawson, Mary Catherine Clark en Marcus Dillinger.'

Een paar engelen knikten. De vier betrokkenen bogen zich geconcentreerd naar voren.

'Jullie weten nog dat uiteindelijk het leven van een baby op het spel staat, een baby die zal opgroeien tot een zeer groot leraar. Zijn naam zal Dallas Garner zijn en hij zal de harten van de mensen in de Verenigde Staten weer tot God de Vader doen keren.' Orlon pauzeerde. Hij moest duidelijk zijn. 'Dit kind zal evangelist worden, een groot leraar. Een moderne C.S. Lewis of Billy Graham. Hij zal stevig staan op het Woord van God.' Orlon aarzelde. 'Zijn leer zal de aandacht

van de wereld trekken, maar van de Amerikanen in het bijzonder.’

Orlon zette een paar stappen in de richting van het raam, van de helderblauwe hemel. Hij draaide zich om en keek de engelen weer aan. ‘Er is een tijd geweest dat de volgelingen van Christus in de Verenigde Staten een voorbeeld van liefde en waarheid waren voor de hele wereld.’ Hij voelde de zwaarte van de wachtende missie. ‘Vandaag de dag zijn de mensen van de waarheid afgedwaald. Dallas Garner zal helpen om een generatie terug te laten keren tot Gods Woord.’ Hij zweeg een ogenblik. ‘Als... hij tenminste geboren wordt.’

Het gewicht van Ortons woorden daalde neer op de schouder van alle aanwezige engelen.

Orlon legde uit dat al die vier mensen in leven moesten blijven, en bij elkaar. In vriendschap en relatie. Ondanks de pogingen van de vijand om hen uit elkaar te scheuren. Anders zou de missie mislukken. En dit stadium van de missie draaide om leven en dood – maar niet zoals de vorige keer.

Hij keerde terug naar het podium en raadpleegde zijn aantekeningen. ‘Eerder hebben Jag en Aspy te kampen gehad met geweld van bendes en moordaanslagen op de mensen. Dit keer zal de dreiging willekeurig en dodelijk zijn. Ongelukken gericht op deze vier. En het grootste gevaar komt vanuit Mary Catherine. Haar hart.’

Het grote probleem, legde Orlon uit, was dat Mary Catherine nog steeds van plan was naar Afrika te vertrekken. ‘Daar zal ze met alle soorten van gevaar te kampen krijgen.’

Er hing een verwachtingsvolle en rusteloze sfeer in de ruimte. De engelen wilden in actie komen; zo zaten ze nu eenmaal in elkaar. Orlon kwam achter het spreekgestoelte vandaan en zei op vastberaden toon: ‘Ik heb al besloten welke engelen uitgezonden zullen worden.’

Een paar engelen knipperden met hun ogen en keken verbaasd om zich heen. Gewoonlijk dienden engelen zich vrijwil-

lig aan voor een bepaalde missie. Dit keer zou het blijkbaar anders gaan.

Orlon wendde zich tot de engelen die vooraan zaten. ‘Ember en Beck, Jag en Aspyn. Jullie kennen de mensen goed, jullie hebben hen bestudeerd en voor hen gebeden, jullie hebben hen gevolgd en voor hen ingegrepen. Jullie hebben om hen gehuild.’

De gezichten van de engelen drukten geen schrik meer uit, maar heilige vastberadenheid. Ze gingen wat rechter in hun stoel zitten en luisterden geconcentreerd naar Orlon.

‘Jullie zullen alle vier dit laatste deel van de missie bewerken. Jullie zullen elkaar vaak ontmoeten en besluiten welke engel het geschiktst is voor welke situatie.’

Jag keek zijn drie collega’s aan en ze knikten instemmend. ‘Wij zijn bereid. En we zijn er klaar voor.’

Orlon keek de anderen aan. ‘We blijven niet langer in de hemel om plannen te smeden en te bidden voor wat er vervolgens zal gebeuren.’ Hij deed een paar stappen naar de groep toe. ‘De mensen van de aarde zullen elke dag meer lijden. Aan het eind van de week zal ieder hier aanwezig team op veldmissie zijn.’

Enkele engelen wisselden een blik. Het ging dit keer absoluut anders.

Orlon haalde diep adem. Het was tijd om aan het werk te gaan. ‘Laat ons bidden.’

Alle engelen sloten hun ogen en bogen hun hoofd. Sommigen hieven hun handen op naar de Vader en anderen keerden hun gezicht naar het licht. Na het gebed liep Orlon met Beck en Ember, Jag en Aspyn naar de achterdeur. ‘Dit wordt jullie moeilijkste opdracht tot nu toe.’ Hij keek hen elk in de ogen. ‘Bid zonder ophouden. Geloof.’

De vier engelen knikten vastberaden. Toen ze de ruimte verlieten, bad Orlon in stilte tot God dat de missie van de vier engelen mocht slagen, hoewel die gedoemd leek te mislukken.

Hij bad ook voor Dallas Garner, de baby wiens leven op het spel stond.

En voor een generatie die anders geen verlossing zou vinden.

Vier lege stoelen stonden tegenover elkaar in het midden van de aangrenzende kamer.

Jag ging voorop naar binnen en deed de deur achter hen dicht. De muren hadden ramen, waardoor licht en vrede naar binnen kwamen.

Toen ze zaten, keek Jag zijn collega's onderzoekend aan. 'Zijn jullie verbaasd?'

Beck leunde achterover. Zonnestralen deden zijn groene ogen flitsen en hij ademde zwaar, duidelijk van zijn stuk gebracht. 'Geschokt.'

'Het is waar, wij kennen de mensen beter.' Ember streek met haar hand over haar lange, roodgouden haar. Ze keek zorgelijk. 'Maar als ze ons verdenken, kunnen ze andere keuzes maken. We moeten heel erg discreet zijn.'

Jag knikte. 'Discretie zal van het grootste belang zijn.' Hij plantte zijn ellebogen op zijn knieën en boog zich dichterbij de anderen toe. 'We moeten een strategie hebben.'

'Voor iedere minuut.' Aspyn sloeg haar armen over elkaar. Zij was het gewiekst van allemaal. 'Ik wil deze missie, maar ze is riskant.' Ze keek naar Ember en toen naar Jag en Beck. 'Ik maak me zorgen.'

Aspyn zuchtte. 'Het zal niet makkelijk zijn.'

'Denk aan wat Orlon zei.' Beck kneep zijn ogen samen. 'De baby heeft maar een geboortekans van twee procent; het is erg waarschijnlijk dat het mislukt.'

Meer dan een minuut lang hing een diepe stilte als een dichte mist in de kamer. Toen richtte Jag zich in zijn volle lengte op. 'Als onze kans zo klein is, moeten we ons dit keer beter voor-

bereiden, meer dan voor al onze eerdere missies.’ Zijn vastbeslotenheid groeide. ‘We zullen ons wijden aan gebed en we hebben altijd elkaar.’

Jag ging weer zitten, zijn ziel werd vervuld van grote kracht. ‘Zo gaat we het doen.’ Hij zag de missie in gedachten voor zich. ‘Laten we beginnen met Mary Catherine...’

Een uur later hadden ze een plan. Natuurlijk waren er enorme risico’s. Jag had nog nooit engelenveldwerk verricht zonder risico’s. Maar dit keer werd het nog gevaarlijker. Later die middag zouden ze uit de hemel vertrekken en vroeg in de ochtend met de opdracht beginnen. Jag was blij dat ze niet lang hoefden te wachten.

Ieder uur kon het verschil betekenen – niet alleen voor de missie.

Maar voor de hele mensheid.

1

Met zijn rug naar de zee gekeerd, stak Beck Ocean Avenue over. In zijn hart welde vastberadenheid op. Het team had hem gekozen om de eerste zet te doen en Beck was er klaar voor. Hij had er zin in. Hij wandelde in oostelijke richting over Santa Monica Boulevard naar een schitterende Zuid-Californische zonsopgang. Het was een paar straten bij Mary Catherines flat vandaan.

Beck bleef in de schaduw.

Hij droeg een surfshort, mouwloos T-shirt, slippers en een zonnebril. Over zijn ene schouder hing een verschoten, zwarte rugzak. *Rustig aan*, zei hij tegen zichzelf. *Je bent gewoon een surfer die van het strand komt om te gaan ontbijten.*

In de etalageruit van een visrestaurant ving Beck een glimp op van zijn spiegelbeeld. Zijn bruine armen zagen er fit uit, atletisch. Alsof hij alle dagen de golven overwon. Niemand zou vermoeden dat hij een engel was.

Na een paar minuten bereikte hij haar flat. Meteen zag hij haar auto staan: een oude Hyundai. Beck keek de straat op en neer. Enkele zwervers en lanterfanter zaten bij elkaar gekropen op parkbanken of tegen de gebouwen aan geleund. Ze schenen Beck niet op te merken.

Hij stond stil, deed zijn rugzak af en haalde er een banden-

spanningsmeter uit. Dit eerste deel van het plan was briljant. Frustrerend voor Mary Catherine misschien, maar noodzakelijk. De meter gleed makkelijk in het ventiel van de rechterachterband van de Hyundai. Een sissend geluid duidde op ontspappende lucht. Toen de achterband zichtbaar plat was, liep Beck naar de voorkant van de auto.

Op dat moment kwamen er twee politieagenten de hoek om en zijn kant op. Becks hart begon te bonzen. *Kom op, Jag. Je moet me helpen.* Hij stond op, zonder te weten of de agenten hem hadden gezien. Tegelijkertijd stapte een andere agent, lang en blond, en met de bouw van een gladiator, uit een deuropening en naderde de eerste twee.

Jag.

Beck ontspande. Hij hoorde Jag vriendelijk en zelfverzekerd met de agenten praten. Hij kon niet verstaan wat ze zeiden, maar dat deed er niet toe. Jag hield ze wel aan de praat tot Beck de klus had geklaard.

Hij werkte snel en binnen een minuut waren beide rechtervoorbanden helemaal plat. Dat moest genoeg zijn. Ze had natuurlijk geen twee reservebanden. Beck stopte de spanningsmeter weg, liet de rugzak weer over zijn schouder glijden en draaide zich om naar het strand. Op het fietspad langs het zand glipte hij achter een drukke fietswinkel en verdween.

Mary Catherine had de wekker vroeg gezet om maar één reden: ze wilde de oceaan op haar huid voelen en had haast geen tijd meer.

Over twee weken zou ze naar Afrika vertrekken, wat iedereen er ook van vond. In Oeganda waren geen mooie lenteochtenden om op de golven te surfen. Geen gelegenheid om over het strand te wandelen.

Vandaag was een perfecte dag. Het was begin maart en er

ANGELS WALKING • 3

Tegen het advies van haar dokter in verhuist de ernstig zieke Mary Catherine naar Oeganda om daar een weeshuis op te zetten. Alle tijd die ze nog heeft, wil ze steken in het helpen van kinderen, zeker nu ze zelf geen kinderen kan krijgen. De enige die dit plan in de weg staat is Marcus Dillinger, de tophonkballer op wie ze tegen wil en dank verliefd is geworden. Marcus en haar andere vrienden hebben er geen idee van hoe zorgelijk haar hartproblemen zijn en ze wil hen er niet mee belasten.

Maar Marcus heeft diep vanbinnen al het gevoel dat er iets niet in orde is. Na maanden niets gehoord te hebben, krijgt hij plots een brief van Mary Catherine met slecht nieuws. Hij besluit meteen in het vliegtuig te stappen om haar naar huis te halen, naar een goed ziekenhuis, voor het te laat is. Is er nog hoop voor Mary Catherine en Marcus?

‘Mijn gebed is dat je, als je dit boek uit hebt, meer oog hebt voor Gods vingerafdrukken in je leven. Zijn stem in jouw verhaal.’
– Karen Kingsbury

Karen Kingsbury heeft al vele bestsellers op haar naam staan. *Volg je hart* is het derde deel in haar serie ‘Angels Walking’, een serie over hoop, tweede kansen en engelen.

KOK

ISBN 978 90 435 2833 7 / NUR 302

9 789043 528337

www.kok.nl